

ارتقاء سرزندگی پیاده راه های شهری به کمک رویکرد مکان سازی نمونه پژوهی خیابان صف (پیاده راه تجاری - فرهنگی سپهسالار) تهران

مسعود اسدی محل چالی^۱

شراره بشارت^۲

چکیده

مسیر پیاده تجلی گاه حیات مدنی شهر و محل رخداد وقایع و فعالیت های اجتماعی شهروندان در زندگی و حیات شهری می باشد. شهر بدون حضور پیاده و مردم ارزش نداشته و هدایتی پیدا نمی کند و این عابرین پیاده هستند حیات و سرزندگی را به داخل شهر ما هدایت می کنند. فضاهای پیاده روی شهری، ساختارها، فضاها و مردمان شهر را به یکدیگر پیونده می دهد. افزایش کیفیت پیاده راهها، عابران را قادر می سازد تا به صورتی حقیقی با مکان خود تعامل داشته باشد و آن را تجربه کنند. این پژوهش دارای ماهیتی «تبیینی» است و از سوی دیگر با توجه به کلیت موضوع، رویکرد حاکم بر این پژوهش «کاربردی» می باشد. در نهایت ما دریافتیم که عوامل مؤثر بر کیفیات معنایی پیاده راهها و یافتن معیارها و شاخص های تأثیرگذار در این زمینه و بهبود این عوامل، باعث غنی تر شدن زندگی اجتماعی و فرهنگی می شود و می تواند در افزایش حس سرزندگی مؤثر واقع شود. نمونه پژوهی این مقاله پیاده راه سپهسالار می باشد که امروزه به خیابان صف مشهور است و ما تکنیک مکان سازی را در آن بررسی نموده ایم.

کلمات کلیدی: سرزندگی، پیاده راه، خیابان سپهسالار، مکان سازی.

^۱ دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه هنر تبریز، masoodchali@yahoo.com

^۲ لیسانس شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی پردیس، shararehb@ymail.com